

ע"פ 7843/16 - אייל ברכה, מדינת ישראל נגד מדינת ישראל, המשיבים בע"פ 7843/16: אייל ברכה, אייל מזרחי

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7843/16

ע"פ 7544/16

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ע' ברון

המערער בע"פ 7843/16: אייל ברכה
המערערת בע"פ 7844/16: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבה בע"פ 7844/16: מדינת ישראל
המשיבים בע"פ 7843/16: 1. אייל ברכה
2. אייל מזרחי

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
(השופטת ד' עטר) בת"פ 47566-01-14 מיום
7.6.2016; ערעור וערעור שכנגד על גזר דינו של בית
המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת מ' ברנט) מיום
24.8.16 בת"פ 50148-01-14

תאריך הישיבה: כ"ג בניסן התשע"ז (19.4.17)

בשם המערער בע"פ 7844/16

והמשיב בע"פ 7843/16: עו"ד אבי עמירם; עו"ד חן בן חיים

בשם המשיב בע"פ 7843/16: עו"ד שמעון ליבשיץ

בשם המערערת בע"פ 7843/16

והמשיבה בע"פ 7844/16: עו"ד מיכל רגב; עו"ד שרה טל; עו"ד יעל עצמון

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. לפנינו ערעור המדינה על קולת עונשם של שני המשיבים וערעור משיב 1 על חומרתו. עסקינן בפרשה חמורה, שלגבי משיב 1 כללה עבירות נשק וסמים ולגבי משיב 2 עבירות נשק. המשיב 1 הודה בשלב מאוחר מאוד של המשפט בסחר בנשק (חמש עבירות), וכן הוסיף תיק סמים בו הורשע בעבירת קשירת קשר לפשע ועסקה אחרת בסם. הוסכם כי המדינה תעתור לגביו ל-14 שנות מאסר, מאסר מותנה וקנס של 200,000 ₪ או 3 שנות מאסר תמורתו, וכן יחולט סך 170,000 ₪ במזומן. המשיב 2 הורשע בהכרעת דין מפורטת בעבירת סחר בנשק.

ב. המדובר בתיק הנשק בפרשה חמורה שעניינה סחר בלבנות חבלה בעלות פוטנציאל קשה לפגיעה ברבים. בתיק הסמים המדובר בסחר בקוקאין. למשיב 1 הרשעות קודמות בסחר בסמים, אלימות ונשק, תוך ריצוי עונשי מאסר ממושכים. גם למשיב 2 עבירות קודמות, בתחום הרכוש.

ג. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש בעבירות נשק בין 6 ל-10 שנות מאסר למשיב 1 ובין 48-70 חודשים למשיב 2. בעבירות הסם נקבע למשיב 1 מתחם של 3-6 שנות מאסר, ובסופו של יום נגזרו על משיב 1 בעבירות הנשק 8 שנים, בעבירות הסמים 40 חודש תוך חפיפה שהביאה את העונש הכולל ל-10 שנים, וכן מאסרים על תנאי, קנס של 200,000 ₪ או 3 שנות מאסר תמורתן וחילוט 170,000 ₪ משהוכרז משיב 1 כסוחר סמים.

לגבי משיב 2 נגזר עונש של 50 חודשי מאסר וכן מאסר על תנאי וקנס 20,000 ₪.

ד. המדינה מערערת על קולת העונשים, במבט רחב של הצורך באכיפה נמרצת בעבירות בהן עסקינן; זאת אף כי מדובר, גם לשיטתה, בעונש לא קל. היא סבורה כי הפער בין עשר שנות מאסר לארבע עשרה שביקשה למשיב 1 הוא מהותי, וכי מתחמי הענישה אינם מייצגים דיים את החומרה המיוחדת של הצורך בהרתעת יחיד ורבים, וכן נתקפת החפיפה שנקבעה.

ה. המשיב 1 מטעמו טוען בערעורו כי היה מקום לאחד את העונש בעבירות הנשק והסמים לגביו כחלק מתכנית עבריינית אחת, וכן נטען כי הפסיקה אינה תומכת בעונש חמור יותר.

ו. לא בקלות החלטנו שלא להיעתר לערעור המדינה. גישה הכללית של המדינה, של הצורך בהחמרה בעבירות שפלות אלה של נשק וסמים, במסכות עבריינות קשות שהשולח ידו בהן מסכן את הציבור מתוך מוסר ירוד ונבזות - מקובלת עלינו. ואולם, גם בהתחשב בהסדר שנקבע, וגם אם בית המשפט קמא אולי הקל במידת מה בענישה, לא ראינו חריגה עד כדי התערבות ערעורית, מקום שבסופו של יום לפנינו 10 שנות מאסר ו-50 חודשי מאסר למשיבים בהתאמה. נוכח האמור ממילא גם לא ראינו להיעתר לערעור משיב 1 (משיב 2 לא עירער).

ז. אל יראה פסק דין זה כהקלת ראש בעבירות בהן עסקינו, והחמרה ענישתית בהן בעתיד מעבר לנעשה כאן לא תהא שלא במקומה; אך הסברנו כאמור את נימוקינו במקרה הספציפי ובגדר זה איננו נעתרים לערעורים.

ניתן היום, כ"ד בניסן התשע"ז (20.4.2017).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה
